

Arrest

nr. 76 353 van 29 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 7 december 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 november 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaarde zich een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en bent afkomstig uit Grozny (Tsjetsjenië, Russische Federatie).

In 1992 huwde u op traditionele wijze met S. S. (...).

Jullie zijn gescheiden en actueel verblijft hij in Kirgistan met jullie twee kinderen.

In juni 2001 huwde u in Sleptsovsk (Ingoesjetië) op traditionele wijze met A. B. M. (...), Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine.

Jullie verbleven op dat moment als vluchtelingen in Ingoesjetië. Op 11 juni 2002 werd jullie zoon I. (...) geboren in Ordzhonikidzejskaja (Ingoesjetië).

U verbleef de laatste jaren met uw gezin in Grozny.

Uw echtgenoot was sinds 2007 chauffeur van de directeur van het televisiestation TS Partner, S. D. (...).

Hij maakte enkele jaren geleden kennis met Z. S. (...), beter bekend als R. (...). Zij was het hoofd van de mensenrechtenorganisatie 'Spasiom Pokolenie'. Deze organisatie hielp kinderen die het slachtoffer waren geworden van de oorlog. Sindsdien hielp hij haar en de organisatie. Hij vervoerde geld en documenten, maar ook gehandicapte kinderen die door deze organisatie werden geholpen.

Op 10 augustus 2009 werden Z. (...) en haar man door militairen meegenomen van op het bureau van Spasiom Pokolenie. Uw echtgenoot was aanwezig en zag wat er gebeurde. De volgende dag vernamen jullie dat Z. (...) en haar man dood waren teruggevonden. Uw echtgenoot ging met de andere leden van de organisatie naar hun begrafenis in Salazhi.

In de nacht van 12 op 13 augustus 2009 vielen gemaskerde en gewapende militairen binnen in jullie woning. Ze sloegen uw echtgenoot en vroegen hem naar documenten. Ze namen hem ook mee, evenals jullie documenten. U belde uw oudste schoonzus op. Zij kwam met haar echtgenoot naar u en ze beloofden uw echtgenoot te zoeken. Vijf dagen later werd hij teruggevonden op een militaire basis. Negen dagen later kon hij via kennissen worden vrijgekocht. Hij werd naar Sary Atagi gestuurd, waar u hem een dag later kwam vervoegen. Hij vertelde u dat hij geslagen was en dat ze hem naar documenten hadden gevraagd, waarover hij niets wist. Na zijn vrijlating werd hij gedurende twee à drie dagen in het ziekenhuis van Sary Atagi opgenomen.

Jullie leefden daarna ondergedoken bij verschillende familieleden, zowel in Tsjetsjenië als in Ingoesjetië. U wilde echter dat uw zoon Islam naar school zou kunnen gaan en daarom keerde u in augustus 2010 met hem terug naar jullie woning in Grozny.

Uw echtgenoot bleef ondergedoken, maar jullie hielden wel contact met elkaar.

Eind november 2010 vielen er 's ochtends vroeg opnieuw militairen uw woning binnen. Ze vroegen naar uw echtgenoot. Ze dreigden er mee uw zoon mee te nemen en sleurden hem mee op straat. U riep om hulp, waarop uw burens kwamen aangelopen. Jullie burens beschermden jullie en zodoende kon u met uw zoon ontsnappen.

Een buur bracht jullie met zijn wagen naar uw tante in Grozny, waar jullie twee dagen bleven. U belde van daar naar een buurvrouw en vernam van haar dat uw woning in het oog werd gehouden door militairen.

U durfde niet terug te keren en vroeg daarom uw oom om u en uw zoon naar N. (...) (Ingoesjetië) te brengen. Daar dook u onder bij uw neef M. B. (...). U zag daar uw echtgenoot terug.

Na twee à drie dagen ging u met uw zoon naar familie in Sleptovsk. Toen u vernam dat uw paspoort klaar was en u dus de Russische Federatie kon verlaten, keerde u terug naar Nazran. U nam afscheid van uw echtgenoot. Hij kon niet met jullie mee reizen omdat het niet was gelukt een internationaal paspoort voor hem te regelen.

Op 30 december 2010 werd u per bestelwagen naar Brest (Wit-Rusland) gebracht. De volgende ochtend vertrok u van daaruit naar België. U maakte deze reis met een vals paspoort, op naam van M. L. (...), waarin uw eigen foto was geplakt.

Op 3 januari 2011 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

U toonde daarbij uw geboorteakte en een duplicaat van de geboorteakte van uw zoon Islam.

Vanuit België onderhoudt u nog contact met uw echtgenoot, die nog steeds ondergedoken leeft. Hij wacht nog steeds op een internationaal paspoort voor hem en is van plan zo snel mogelijk naar België te komen."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk.

Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht nadat u en uw zoon problemen kregen omwille van uw echtgenoot.

Die was tot augustus 2009 medewerker geweest van 'Spasiom Pokolenie' en was er op 10 augustus 2009 getuige van hoe de voorzitter van de organisatie Z. S. (...) en haar echtgenoot werden gearresteerd. Nadien werd uw echtgenoot zelf gearresteerd. Na zijn vrijlating dook hij onder. In november 2010 vond er een inval plaats in uw huis. Gewapende en gemaskerd mannen wilden weten waar uw man was en dreigden ermee uw zoon mee te nemen. (CGVS d.d.05/04/2011, p.8, 12)

Er dient besloten te worden dat u er niet in bent geslaagd om de door u verklaarde problemen aannemelijk te maken.

U verklaarde dat er naast uw echtgenoot nog twee andere medewerkers van 'Spasiom Pokolenie' aanwezig waren toen Z. S. (...) en haar man werden meegenomen uit hun kantoor: een zekere A. (...) en ene M. (...), roepnaam M. (...).

U verklaarde hierbij dat naast uw echtgenoot ook deze twee personen problemen hebben gekend na de arrestatie van Z. S. M. (...) zou spoorloos verdwenen zijn (CGVS, p.14) en ook A.(...) zou problemen hebben gekend, al wist u niet welke (CGVS, p.15) U kon evenmin vertellen of zij gelijkaardige problemen als uw man hadden gehad. (CGVS, p.14)

Dergelijke vage verklaringen aangaande personen die net als uw man aanwezig waren bij de arrestatie en ook problemen hebben gekend, zijn weinig aannemelijk te noemen.

In een poging om de door u verklaarde problemen te verifiëren, nam Cedoca, de researchdienst van het Commissariaat-generaal, contact op met een contactpersoon, die anoniem wenst te blijven, van een gerenommeerde mensenrechtenorganisatie in Tsjetsjenië die door een jarenlange samenwerking met Cedoca een zeer betrouwbare bron is gebleken.

Deze contactpersoon had weet van slechts één medewerker die getuige was van de arrestatie van Z. S. (...) en haar man en daarna ernstige problemen had gekend in Tsjetsjenië. Omwille van veiligheidsredenen mag de naam van deze persoon niet verspreid worden.

Cedoca kan echter wel bevestigen dat het hier niet uw man, noch M. (...) of A. (...) betreft.

Bijgevolg ondermijnt deze informatie de geloofwaardigheid van uw verklaringen op twee punten.

Ten eerste is uw man niet de persoon waarvan de contactpersoon stelt dat hij/zij problemen kende na getuige te zijn geweest bij de arrestatie.

Ten tweede spreekt de contactpersoon van slechts één persoon die problemen kende, in tegenstelling tot de drie personen waarvan u sprak (zijnde M. (...), A. (...) en uw man).

Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake ondermijnd.

Daarenboven bleek uw kennis van de organisatie waarvoor uw man sinds 2007 voor werkte op bepaalde punten zeer vaag te zijn.

Zo kende u niet de naam van de echtgenoot van Z. S. (...) (CGVS, p.8), hoewel hun dood zeer veel media-aandacht kreeg. Uw verklaring hiervoor als zou uw man contact met hen hebben gehad, kan niet als afdoende beschouwd worden, te meer daar u stelde dat u Z. S. (...) wel kende.

Daarnaast bleek u niet te weten of de organisatie of haar medewerkers reeds problemen had gekend voor de dood van Z. S. (...) en haar man. (CGVS, p.10)

Pas nadat u geconfronteerd was met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (een kopie werd aan het administratief dossier toegevoegd) die stelt dat er inderdaad al problemen waren geweest, meer bepaald het geval van M. M. (...), kon u in zeer vage termen bevestigen dat hij problemen had gekend. (CGVS, p.8)

Uit voormelde informatie blijkt dat er in de periode dat uw man werkzaam was voor de organisatie, nog minstens één persoon ernstige problemen had gekend.

Gelet op het feit dat uw man voor deze organisatie actief was sinds 2007, en gelet op het feit dat activiteiten voor mensenrechten- en hulporganisaties risicovol zijn in Tsjetsjenië, mag verwacht worden dat u spontaan zou kunnen vertellen over medewerkers van de organisatie die ernstige problemen hebben gekend omwille van hun activiteiten voor deze organisatie.

De vaststelling dat u dit niet kon, is weinig aannemelijk te noemen indien uw man inderdaad op geregelde basis voor deze organisatie werkte.

Ten slotte kon u evenmin zeggen sinds wanneer deze organisatie ongeveer bestond, noch sinds wanneer Z. S. (...) er voorzitter van was. (CGVS, p.8, 10)

Ten slotte dient nog vastgesteld te worden dat u geen begin van bewijs neerlegt van de problemen die uw echtgenoot zou hebben gekend, of van zijn activiteiten voor 'Spasiom Pokolenie'.

Nochtans mogen dergelijke bewijzen redelijkerwijze verwacht worden.

Zo maakte u melding van een medisch attest dat de opname van uw man in het ziekenhuis van Starye Atagi na zijn arrestatie zou kunnen staven. (CGVS, p.11) U verklaarde dat uw man nog documenten heeft en dat hij ze zou neerleggen als hij naar België zou komen. (CGVS, p.7) Uw man is tot op heden

nog steeds niet in België gearriveerd. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u nog steeds contact onderhoudt met uw man (CGVS, p.3).

Er kan dan ook besloten worden dat u in de mogelijkheid zou moeten zijn om de documenten aangaande uw echtgenoot en zijn activiteiten en/of problemen neer te leggen. Bovendien vond uw gehoor op het Commissariaat-generaal reeds plaats op 5 april 2011, zodat u ook na het gehoor nog voldoende tijd hebt gehad om eventuele stavingstukken neer te leggen.

Bijgevolg doet het vastgestelde gebrek aan bewijzen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Gelet op het voorgaande dient besloten te worden dat u niet aannemelijk maakt dat uw echtgenoot voor 'Spasiom Pokolenie' heeft gewerkt, noch dat hij aanwezig was bij de ontvoering van Z. S. (...) en haar man en hierna problemen kreeg met de autoriteiten.

Gelet op het feit dat uw problemen rechtstreeks voort zouden vloeien uit deze problemen die uw man gekend zou hebben (CGVS, p.8, 11, 12), dient te worden besloten dat de door u zelf gekende problemen evenmin aannemelijk zijn.

Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat er een tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen voor de asielinstanties werd vastgesteld.

Voor de Dienst Vreemdelingenzaken had u verklaard dat uw intern paspoort eind 2010 werd afgenomen door militairen in Grozny. (DVZ, rubriek 21)

Voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dan weer dat uw intern paspoort werd afgenomen bij de inval in uw woning in de nacht van 12 op 13 augustus 2009.

Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid bleef u bij deze laatste versie van de feiten.

U voegde eraan toe dat uw paspoort niet werd meegenomen bij de inval in november 2010. (CGVS, p.6) Hiermee wordt de tegenstrijdigheid echter niet opgeheven. Gelet op het feit dat deze invallen rechtstreeks verbonden zijn met uw asielrelaas (CGVS, p.10, 12) mag verwacht worden dat u over deze feiten gelijklopende verklaringen kan afleggen voor de verschillende asielinstanties.

De vaststelling dat u dit niet kan, ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gelet op het voorgaande dient te worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten vermogen niet om bovenstaande conclusies te wijzigen. Uw geboortakte en deze van uw zoon bevatten enkel identiteitsgegevens die door mij niet in twijfel getrokken worden."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekster de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 22 november 2011 aan dat zij "vaststelt dat er in gelijkaardige dossiers geen eenheid van rechtspraak vast te stellen is tussen de Franstalige en Nederlandstalige kamers" (zie p. 2). Zij vraagt de zaak naar de algemene vergadering van de Raad te verwijzen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

2.2. Het is niet aan verzoekster om te vragen dat een zaak door de algemene vergadering zou behandeld worden.

Met toepassing van artikel 39/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan immers alleen de eerste voorzitter of de voorzitter van de Raad, op eigen initiatief of op dat van de

kamervoorzitter, de verwijzing van een zaak naar de algemene vergadering bevelen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

Het verzoek wordt dienvolgens niet ingewilligd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.

Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoekster somt in haar verzoekschrift een hele reeks rechtsregels op waarvan zij de schending aanvoert en weidt uitvoerig uit over een aantal begrippen en rechtsregels, zonder deze uiteenzetting evenwel concreet op de bestreden beslissing te betrekken. In zoverre verzoekster onvoldoende duidelijk en precies aangeeft hoe de bestreden beslissing de geschonden geachte rechtsregels heeft miskend, is het middel onontvankelijk. Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoekster (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112).

3.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft in zijn beslissing duidelijk en omstandig de motieven uiteengezet waarop hij zijn besluit steunt om van verzoekster noch de status van vluchteling te erkennen, noch de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Verzoekster beperkt er zich toe in haar verzoekschrift (zie p. 7) te benadrukken dat de commissaris-generaal *“zich baseert op informatie die anoniem wordt gehouden terwijl dit de kern van het afwijzen van de geloofwaardigheid betreft”*; zij verwijst naar de informatie aangaande het feit dat noch verzoeksters man, noch M. of A. getuige zijn geweest van de arrestatie van Z. S..

De Raad stelt echter vast dat de kern van de asielaanvraag van verzoekster, namelijk dat haar man geïdoleerd zou zijn door de autoriteiten omdat hij aanwezig was bij de arrestatie van Z. S., niet overeenstemt met de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt.

De contactpersoon had weet van slechts één medewerker die getuige was van de arrestatie van Z. S. en daarna ernstige problemen had gekend in Tsjetsjenië; het betrof niet verzoeksters man, noch betrof het M. of A.. Het blijkt uit het administratief dossier dat deze contactpersoon van een gerenommeerde mensenrechtenorganisatie in Tsjetsjenië is die door een jarenlange samenwerking met Cedoca een zeer betrouwbare bron gebleken; dat de contactpersoon die deze informatie heeft verstrekt, anoniem wenst te blijven, tast het geloofwaardig karakter van de informatie niet aan.

Inderdaad maakt de anonimiteit van een bron op zich de door hem geleverde informatie niet onbetrouwbaar; het kan overigens in het belang van de asielzoeker zijn dat de asielinstanties discreet blijven over hun informatiebronnen (RvS, X, nr. 88.953, 13 juni 2000).

De stelling van verzoekster dat niet betwist wordt dat haar echtgenoot werkzaam was voor Spasiom Pokolenie houdt, gelet op de motivering hieromtrent in de bestreden beslissing, geen steek.

De Raad merkt immers op dat de commissaris-generaal vaststelde dat de kennis van verzoekster omtrent de organisatie waarvoor haar man sinds 2007 zou hebben gewerkt, zeer vaag is, dat verzoekster niet kon vertellen over medewerkers van de organisatie die ernstige problemen hebben gekend omwille van hun activiteiten voor deze organisatie en dat zij evenmin een begin van bewijs neerlegde van de activiteiten of problemen van haar man.

De verklaring van verzoekster dat “mensenrechtenactivisten” een risicoprofiel zijn volgens UNHCR en dat ze bescherming moeten krijgen, is gelet op zeer geringe kennis van verzoekster, dan ook niet dienstig.

Verzoekster maakt aldus niet aannemelijk dat zij een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 a. en b. van voormelde wet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4, §2 c. van de vreemdelingenwet betreft, schaaft de Raad zich op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, achter het besluit vermeld in de bestreden beslissing dat stelt dat *“Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico*

op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.”

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

3.3. In zoverre het middel ontvankelijk is, is het ongegrond.

De bestreden beslissing is gesteund op afdoende gronden die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE